

عنوان مقاله:

مدیریت درست منابع آبی در شهرها با اقلیم خشک و بیابانی

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازناندیشی در چشم اندازهای بوم های بیابانی، چالش ها و فرصت های کالبدی، انسانی و اقلیمی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهرا عکافیان - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، گروه شهرسازی، مرکز تحقیقات افتخای نوین در معماری و شهرسازی، واحد نجفآباد، دانشگاه آزاداسلامی، نجفآباد، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

مدیریت منابع آب در مناطق خشک از اهمیت بالایی برخوردار است. از گذشته تاکنون همواره جوامع انسانی جهت بهره برداری و مدیریت منابع آبی، برنامه ریزی هایی داشته اند. این امر به خصوص در جوامعی که با محدودیت منابع آبی مورد تقاضا مواجه بوده اند مشهودتر می باشد. امروزه مدیریت منابع آب و تغییرات اقلیمی از چالش های مهم مدیریتی در دنیا است. موقعیت جغرافیایی ایران و قرارگیری در منطقه ای نیمه خشک، کشور را به طور ویژه ای در زمینه منابع آبی، آسیب پذیر کرده است. در نتیجه تغییر اقلیم و مدیریت نادرست منابع آبی، فشار بر این منابع به ویژه در مناطق گرم و خشک جهان به طور فزاینده ای در حال افزایش است. مدیریت ناصحیح منابع آبی، پیامدهای مخرب اقتصادی و اجتماعی فراوانی به همراه دارد که از میان آن ها می توان به مواردی از قبیل آثار مخرب بر سلامت جسم و روان جامعه، کاهش سطح آب های زیرزمینی و مشکلات ناشی از آن ها اشاره کرد. هر کدام از موارد فوق سبب اعمال هزینه های ناخواسته اقتصادی-اجتماعی بر جوامع می شود. مدیریت منابع آب اساسا امری دشوار و پیچیده است، زیرا یک اکوسیستم علاوه بر پدیده های طبیعی در برگیرنده عوامل انسانی می باشد که این پدیده ها در برگیرنده مولفه های متغیری از جمله تنوع طبیعی، دینامیک پیچیده و وابستگی های مقیاسی در مکان و زمان می باشند. استفاده درست و برنامه ریزی شده به کمک علم مدیریت منابع آب می تواند از بروز پیامدهای کم آبی در درازمدت جلوگیری نماید. در این مقاله تلاش شده است با توجه به شرایط خاص اقتصادی، جغرافیایی، فرهنگی و غیره کشورمان، به موضوع مدیریت درست منابع آبی در شهرها با اقلیم خشک و بیابانی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

مدیریت منابع آب، تغییرات اقلیمی، اقلیم خشک و بیابانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2034502>

